

GENRE: Bibelstudier

TITEL: At møde andre

INTRODUKTION

Dette er andet oplæg af ti i serien "Galaterbrevet". I bliver ledt gennem Gal 2,1-10, hvor Paulus fortæller om et særligt møde i Jerusalem.

FORFATTER: Janni Brødsgaard Danielsen
VARIGHED: 90 minutter

ALDERSGRUPPE: 17-30+
SESSION: 2 af 10

Forberedelse

Læs evt. teksten på forhånd, inden I mødes.

Indledning

Vi er alle som kristne kaldet til at møde mennesker (Matt 28,18-19). Nogle synes, det er spændende og kaster sig let ud i det, mens andre er mere tilbageholdende og føler sig mere udfordret af det. Uanset hvordan vi har det med at møde mennesker, så er alle kristne kaldet til at gøre det. Hertil er det vigtigt at pointere, at vi ikke er kaldet alene. Vi er som kristent fællesskab også kaldet til at hjælpe hinanden med at møde andre mennesker.

I vil gennem dette oplæg komme til at arbejde med flere aspekter i forhold til det at være kaldet og møde andre mennesker. Denne aften skal I vandre med hinanden og hjælpe hinanden med at åbne teksten.

Indled med at læse Gal 2,1-10 sammen. Tag en runde og del jeres umiddelbare tanker om denne tekst. Hvad sætter tanker i gang - hvad er skønt, og hvad provokerer jer?

Bøn

“Bær hinandens byrder, således opfylder I Kristi lov.” (Gal 6,2)

Tag en kort runde, inden I beder. Del en ting med hinanden. Det kan enten være en ting fra din dag, eller det, der lige fylder i dig lige nu.

Bed nu for hinanden og om at Helligånden vil åbne jeres hjerte for hans ord i aften. Lad der også være plads til stilhed, så Gud kan komme til at tale til jer.

Slut også samlingen af med en bøn. Bed gerne for hinanden.

Hoveddel

I skal nu dykke ned i teksten. I kommer til kronologisk at læse et par vers ad gangen med tilhørende spørgsmål. Hvis der dukker andre spørgsmål op hos jer, så brug gerne tid på dem. Husk at støtte, hjælpe og udfordre hinanden gennem oplægget.

Kald og medvandring (Gal 2,1-2)

Vi hører her om Paulus' kald. Han har haft et forløb på fjorten år og rejser nu på grund af en åbenbaring. Vi er alle kaldet som kristne, men oplever det vidt forskelligt - hvilket er helt okay! Vi ser også i teksten, at Paulus

drog til Jerusalem sammen med Barnabas og Titus. De følges i deres kald og vandrer sammen. Det er utrolig vigtigt at følges i kald og tro.

- *Hvilke styrker og eventuelle svagheder oplever I, der er ved at følges i troen/ikke at følges i troen?*
- *Hvem følges I med i troen, og hvordan opleves det?*

Den kristne frihed (Gal 2,3-5)

Paulus har mødt Titus, og Titus er blevet kristen. Titus er græker og hedning, men bliver ikke tvunget til at lade sig omskære, selvom han rejser med Paulus. I og med at han rejser med Paulus, kan man formode, at han anses for at have en rimelig høj status i den kristne kirke på dette tidspunkt. Til trods for det bliver han stadig ikke tvunget til at lade sig omskære. Paulus skriver, at nogle har prøvet at trælbinde dem, da de mener, at Titus burde omskæres. Vi må holde fast i, at Paulus kalder det trælbinderi. Vi er alle virkelig frie i Kristus, både dem som mødte Jesus for længe siden, og dem, som for nyligt har mødt Jesus.

I dag prøver vi nok ikke at tvinge nogen til at lade sig omskære, men...

- *Hvordan kommer vi nogle gange til at trælbinde andre, hinanden eller os selv?*
- *Lægger vi forventninger og krav på hinanden og os selv, som vi ikke burde? Eller oplever vi selv, at andre prøver at "tvinge" os til at blive "omskåret"?*

Kristendommen er ikke en religion, hvor man skal opfylde forskellige ting, og dermed vinde sig en plads i himmelen. Dette kunne man måske godt nogle gange ønske sig, fordi det ville være tilfredsstillende at opfylde, det der skal til. Hvis vi bare kunne hjælpe en gammel dame over vejen en gang om dagen, og dermed være sikre på en plads i himmelen, ville det hele være meget nemmere.

Nogle gange kommer vi til at trælbinde andre og os selv med selvopfundne "regler", fordi man så kan tjekke af, om man er en 'god' kristen. Dermed kan man opnå en slags "pudse-glorie-effekt", hvilket man nok tilfredsstilles af selv og som kristent fællesskab, men det er ikke efter Guds vilje. Ikke alt der føles godt, er godt.

- *Del med hinanden de gode og knap så skønne ting ved den frihed, vi har i Kristus.*

Alle er lige for Gud (Gal 2,6)

Paulus gør det her klart for menigheden i Galatien, at Gud ikke gør forskel på mennesker. Hvad mennesker har været, er eller kan blive er ligegyldigt. Gud gør ikke forskel, men hvorfor gør vi det så? Vi ved nok godt, at vi ikke bør gøre forskel på mennesker, men det virker helt umuligt at lade være. Selvom det nok er umuligt, bør vi dog ikke bare lade stå til.

- *Hvordan gør I selv og I som fællesskab forskel eller oplever, der bliver gjort forskel på mennesker?*

- *Sæt gerne ord på, hvem I kommer til at tænke er 'uomskåret' i dag og burde blive 'omskåret'. Hvem synes I ikke helt passer ind?*

Mission for jøder og hedninger (Gal 2,7-9)

Paulus pointerer her, at det er den samme, der giver Peter kraft til at være missionær blandt omskårne, som giver Paulus kraft til at være det blandt de uomskårne. Det er Gud, der giver dem begge kraft og er med dem begge i deres vandring som Jesu apostle. Paulus og Peter er betroet at fortælle evangeliet til forskellige mennesker. Sådan er det også for os. Vi er betroet at forkynde og vidne om evangeliet til forskellige mennesker.

- *Hvilke mennesker har Gud betroet dig at fortælle evangeliet? Hvilke mennesker har du en særlig brand for?*

En anden ting, som er interessant at bemærke i disse vers, er, at de kristne organiserer, hvem der går de forskellige steder hen. De organiserer missionen. Men det er vigtigt at se, at de gør det med udgangspunkt i, hvad Gud har betroet dem.

- *Burde vi organisere og strukturere mission mere? Burde I som fællesskab organisere og strukturere mission mere?*

Husk de fattige (Gal 2,10)

Gennem Bibelen ses det tydeligt, at det er en del af livet med Gud at dele ud af, det man har. I Paulus' breve er dette også meget tydeligt. For Paulus er mission uløseligt forbundet med givertjeneste (Rom 15, 1 Kor 16 og 2 Kor 8-9). En vigtig pointe her er, at Paulus ser givertjenesten som et udtryk for Guds nåde, og ikke fordi mennesker i sig selv er gavmilde (2 Kor 8,1-6). Om givertjenesten skriver Paulus også, at mennesker i givertjenesten har brug for et venligt skub (2 Kor 9,1-5), men også at givertjenesten fremmer taknemmeligheden til Gud (2 Kor 9,11b-15).

- *Hvad tænker I om, at givertjenesten er uløseligt forbundet med mission?*
- *Hvor meget fylder givertjenesten i jeres liv og fællesskab?*

Anvendelse

En god afslutning er vigtig, så det I har drøftet med hinanden kan blive til liv. Hjælp hinanden med at forvandle Bibelens ord til noget, der har betydning for jeres liv og hverdag. Herunder er et forslag til, hvordan I kan gøre det:

- *Tag et stykke papir hver. Brug tre minutter, hvor I hver især skriver eller tegner mindst en og maks tre ting, som I tager med fra denne aften.*

- *Tag derefter en runde, hvor I deler, hvad I tager med fra i aften.*
- *Lav gerne konkrete aftaler med hinanden om hvad I vil gøre med det, som I tager med fra denne aften.*